

**Honorable Senyor Boi Ruiz i Garcia
Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya**

Honorable conseller,

El sindicat Metges de Catalunya es dirigeix a vostè una vegada més per demanar-li formalment l'establiment d'un Conveni Mèdic per a tots els metges i metgesses del SISCAT.

Com n'és plenament coneixedor, aquesta reivindicació per part de la nostra organització no és nova sinó que es tracta d'un objectiu fundacional. L'any 1981 es crea la FAMHOC, la Federació d'Associacions de Metges d'Hospitals de Catalunya, amb l'esperit d'agrupar totes les associacions de professionals facultatius dels centres sanitaris catalans per poder reivindicar i negociar de forma conjunta les condicions laborals i professionals del nostre col·lectiu.

L'any 2002, amb el desig d'unir tots els metges i metgesses del país, el Sindicat de Metges de Catalunya i la FAMHOC s'integren donant lloc al sindicat Metges de Catalunya. Des d'aquell mateix moment, es defineix com a objectiu de l'organització l'assoliment d'un Conveni Mèdic propi, és a dir, la negociació i l'acord directe de les relacions laborals dels facultatius amb l'Administració i les empreses sanitaris.

Durant els últims anys, Metges de Catalunya ha reiterat el seu objectiu prioritari en múltiples ocasions. El febrer de 2005 va lliurar a la taula de negociacions del Conveni col·lectiu de la XHUP un document de petició de Conveni Mèdic que no va prosperar. En la sortida de la vaga de facultatius de 2006, després de la gran mobilització de metges i metgesses de tot Catalunya, es va crear el Consell de la Professió Mèdica, un espai on tractar tots els temes que afectaven els metges, tant des del punt de vista laboral com professional. Però després de més de dos anys de reunions, es va veure que aquesta fórmula no portava enlloc, donat que qualsevol decisió que es pogués prendre no tenia caràcter vinculant ni havia voluntat política per fer-la reeixir. Els últims dos congressos de Metges de Catalunya (2008 i 2012) han aprovat ponències que han refermat el Conveni Mèdic com a objectiu ineludible i inajornable de l'organització.

Com bé sap i pateix, la situació de la sanitat catalana és molt complicada. Les rebaixes continuades dels pressupostos i de les retribucions, l'empitjorament de les condicions laborals dels facultatius i la disminució de recursos disponibles (centres d'atenció continuada, llits d'hospitalització, quiròfans, etc.) ha comportat que els professionals hagin hagut de realitzar un gran esforç per mantenir l'atenció de qualitat que és pròpia del nostre sistema.

Tot això s'ha produït alhora que el conveni XHUP perdia la ultraactivitat a conseqüència de la darrera reforma laboral. L'oposició de les patronals i els sindicats de classe a acceptar la

contractualització de les condicions laborals, finalment avalada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, va abocar a la signatura de pactes laborals a tots els centres concertats que van comportar més ajustos en els sous i en les condicions laborals dels professionals sanitaris.

Davant la finalització d'aquests pactes el dia 31 de desembre de 2014 i la denúncia del conveni sociosanitari que perd la seva vigència aquell mateix dia, s'ha anunciat la immediata obertura de negociacions per recuperar i establir un nou conveni per al conjunt del sector concertat, una tasca complexa tenint en compte la diversitat d'identitats jurídiques de les entitats integradores: EPICS, consorcis públics i privats, fundacions públiques i privades, etc.

En aquest context, creiem més necessari que mai constituir un Conveni Mèdic que reguli les nostres condicions laborals i professionals de forma independent a les de la resta de treballadors sanitaris. El nostre col·lectiu té un perfil professional molt específic que, malgrat trobar-se integrat en el conjunt del personal sanitari, presenta unes característiques de rol i d'activitat que fan necessari un tractament diferenciat.

Es tracta d'un col·lectiu que requereix una regulació pròpia en què es recullin les peculiaritats de les seves relacions laborals amb l'Administració i amb les empreses sanitàries: retribucions generals i específiques, regulació de l'atenció continuada i de les modalitats de contractació, regulació de la formació, la recerca i la investigació, entre altres.

Per als facultatius que es troben sota el paraigües d'allò que disposa l'Estatut dels Treballadors en el seu article 87.1, la legislació és molt clarificadora, ja que les seccions sindicals designades de forma majoritària per aquells representats que formin part del col·lectiu concret que pretén una regulació pròpia, es troben legitimades per a la negociació d'aquells convenis col·lectius que afectin exclusivament a un grup de treballadors amb un perfil professional específic, a través d'una votació personal, lliure, directa i secreta.

En aquest sentit, és pacífic ex jurisprudència del Tribunal Suprem i ex doctrina del Tribunal Constitucional (per totes, STS del 17-05-04; STC 136/1987) que "el principi d'igualtat no obliga a perfilar la unitat de negociació amb tots els treballadors de l'empresa o d'un àmbit geogràfic o funcional determinat i, per tant, no impedeix que determinats grups de treballadors que es trobin amb suficient força negociadora pactin per separat les seves condicions de feina, si és que consideren que, per les seves singularitats característiques i per altres circumstàncies rellevants per a la prestació dels seus serveis, aquesta és la millor via per a la defensa dels seus interessos".

És per tot l'exposat anteriorment que sol·licitem que es doni lloc a la petició formulada i es convoqui de forma immediata una mesa de negociació que tingui per objectiu l'establiment del primer Conveni col·lectiu dels metges i les metgesses del SISCAT.

A l'espera de la seva resposta, rebí una salutació ben cordial.

Albert Tomàs i Torrelles
President de Metges de Catalunya

Francesc Duch i Campodarbe
Secretari general de Metges de Catalunya

Barcelona, 29 d'octubre de 2014